

prima instanță: T. Gologan
instanța de apel: E. Ababei, G. Polivenco, E. Rățoi

Î N C H E I E R E

22 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ion Viscun, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Compania internațională de asigurări „Asito” Societate pe acțiuni împotriva lui Ion Viscun cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 13 mai 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Ion Viscun și menținută hotărârea Judecătoriei Ungheni din 20 ianuarie 2014,

c o n s t a t ă:

La 09 august 2013, CIA „Asito” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Viscun cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 30 noiembrie 2012, conducând autovehiculul de model Dacia Logan, n/î UN BC 113, pârâtul Ion Viscun a comis un accident rutier, deteriorând autovehiculele de model Mercedes E 220 cu n/î UN BD 673, condus de Eduard Frasin și Peugeot 5 cu n/î UN AR 410, condus de către Veaceslav Solomon.

Susține că conform procesului-verbal de constatare a contravenției din 14 decembrie 2012, întocmit de Poliția Rutieră, Ion Viscun a fost recunoscut vinovat de producerea accidentului, încălcând prevederile art. 242 alin. (2) Cod Contravențional și fiind sancționat cu o amendă de 50 unități convenționale.

Dat fiind faptul că posesorul autovehiculului Dacia Logan n/î UN BC 113, Ion Viscun deținea contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, Compania a achitat proprietarului automobilului Mercedes E 220, n/î UN BD 673, Eduard Frasin, despăgubire în mărime de 68153 lei, iar proprietarului automobilului Peugeot 5, n/î UN AR 410 Veaceslav Solomon, despăgubire în mărime de 12596 lei.

Totodată, s-a constatat că la data producerii accidentului rutier din 30 noiembrie 2013, pârâtul nu dispunea de certificat de verificare tehnică a autovehiculului de model Dacia Logan cu n/î UN BC 113.

Indică că conform art. 29 lit. f) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006, asigurătorul are dreptul să înainteze acțiune de regres persoanei răspunzătoare de producerea pagubelor în cazul, când utilizatorul autovehiculului nu dispunea de certificat de revizie tehnică la momentul producerii accidentului.

Prin reclamația nr. 01-3/14-339 din 26 martie 2013, CIA „Asito” SA i-a propus lui Ion Viscun să achite în mod benevol suma de 80749 lei, însă reclamația a fost respinsă.

Solicită CIA „Asito” SA încasarea de la pârât a sumei de 80749 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 20 ianuarie 2014 acțiunea a fost admisă, s-a încasat de la Ion Viscun în beneficiul CIA „Asito” SA suma de 80749 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 2422 lei, iar în total 83171 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 13 mai 2014 a fost respins apelul declarat de către Ion Viscun și menținută hotărârea primei instanțe.

La 31 iulie 2014, Ion Viscun a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Recurentul, în motivarea recursului a indicat că atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond iar concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, astfel fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept material și normele de drept procedural.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ion Viscun nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Ion Viscun ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Ion Viscun se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi